

kunne gjøre det af med 24 Ore; men jeg skal i Virkeligheden af med 25 Ore. Jeg indrømmer, at det er Noget, som Mange sent blive opmærksomme paa, ja egentlig ikke forstaa, men de tro, at Postvæsenet vil narre dem. Det er dels af denne Grund — og denne Ulempe vil naturligvis ikke alene komme tilstede ved Pengebreve, men ogsaa ved Paffeforsendelser — og dels af den Grund, at vi, da vi nu engang have faaet en Møntlov, bør gjøre, hvad vi kunne, for at vore Beregninger kunne komme til at finde Sted med den nye Mønt og derved gjøre os fortrolige med den nye Mønt, at jeg, uagtet jeg som sagt ikke finder Lovforslaget i videre Forstand fyldestgjørende, anbefaler det paa det Bedste til hurtig Gang, da det vil afhjælpe al virkelig Træng og den Forvirring, som er tilstede.

Eugen: Det foreliggende Lovforslag anser jeg ikke alene for nyttigt, men ogsaa for nødvendigt, som Forholdene nu ere, og det, der kunde undre mig mest, er, at dette Lovforslag ikke er forelagt for lang Tid siden. Jeg forstaa imidlertid ikke ganske den Beregning, som den høitærede Minister har opstillet i Motiverne, nemlig hvorledes de 24,000 Kroner udkomme, thi her er slet ikke nævnt en af de væsentligste Portoindtægter, nemlig Portoindtagten for almindelige Breve. Jeg ser ikke rettere, end at Indtagten for almindelige Breve ligeledes vil blive mindre, baade saaledes som Opkrævningen nu sker, og som den vil ske efter dette forelagte Lovforslag. Den almindelige Porto er 4 Skilling, og 1 Postfrimærke koster 8 Ore, 2 koster 16 Ore og 3 skulde koste 25 Ore, thi den skulde beregnes efter den gamle Læst i Rigs mønt og derefter omsættes. Naar man altsaa kører 3. Frimærker samlede, giver man 25 Ore; men efter Lovforslaget skal man kun give 24 Ore. Den høitærede Minister ryfter paa Hovedet og siger Nei. Jeg vil da gaa en lille Smule højere op og sige: Man kører et Afs Frimærker. Man vil da, som Forholdene nu ere, nødvendigvis have 8 Kroner for 1 Afs 4 Skillings Frimærker; men dersom dette Lovforslag gaar igjennem, saa skal man ifølge Møntlovens § 13 — tror jeg, det er — have 4 Procent Rabat, som gaar af for Mellemlændernes Skyld. Saaledes som Forholdet nu er, tror jeg ikke, at der kan falde noget af til Mellemlænderne, naar Møntloven følges, hvorimod man vistnok, naar denne Bestemmelse bliver ophøiet til Lov, maa lade Noget gaa af til Mellemlænderne. Jeg skal støtte dette Lovforslag paa enhver Maade; men

jeg tror, at der ogsaa maa tages Hensyn til almindelige Breve, thi der vil ved disse gaa 4 Procent af. I Rigs mønt sælger man nu Frimærker for den samme Pris, som man efter den gamle Læst folgte Hørlæst for. De 4 Procent, som der vandtes paa Hørlæst, vindes nu paa de enkelte Frimærker, og dette er Noget, hvortil der maa tages Hensyn, og som maa komme med i Beregning. Jeg skal endnu kun gjøre den Bemærkning, at Beregningen vistnok vil give en noget mindre Indtægt, end her er opstillet.

Th. Kruse: Det er ganske rigtigt, hvad den ærede sidste Læst (Eugen) sagde, forsaavidt Frimærker betales med Rigs mønt. Forsaavidt de derimod betales med ny Mønt, er det ikke Tilfældet, saa er der ingen Gevinst paa denne Maade. Dette kan altsaa Publikum selv rette ved at betale med Kronemønt istedetfor med Rigs mønt, saa er det hævet. — Jeg skal ikke meget forøge denne Diskussion. Jeg skal næst efter i alle Maader varmt at slutte mig til, hvad der er udtalt af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), kun tilføje, at ved Siden af det Formaal, som det ærede Medlem omtalte, at Udvalgets Flertal havde ifjor, havde Udvalgets Flertal ganske sikkert et Formaal foruden, nemlig at gjøre Posttægterne simple, medens de samtidige blive billigere. Medens Posttægterne nuomstunder ganske sikkert ere en hel Del simple og lettere overskuelige end i ældre Dage, er det saa langt fra, at de endnu ere simple og let overskuelige for Publikum i Almindelighed, at det hver Dag volber Bryderi for dem, som have med Postvæsenet at bestille, at sætte Publikum ind i dem. Dette vil kunne ændres en Del ved de simple og mere ensartede Posttægter, som Udvalget foreslog ifjor. Jeg anser begge disse Formaal, Billigheden og Simpelt-heden, for at være lige paatrængende, og jeg kan ikke Andet end sige mit Ord til, hvad der allerede er sagt til den ærede Minister om at tage under Overvejelse i en nogenlunde nær Fremtid at tilvejebringe en saadan Omordning af Posttægterne, som Udvalget ifjor paapegede. Jeg tror ikke, at Erfaringen i nogen Maade har modbevist de Grunde, som Udvalgets Flertal ifjor fremsatte for sine Ansøgninger. Ivertimod, jeg tror, at de ere bleve stadfæstede. — Ved Siden af disse mere almindelige Uttringer er der kun en ganske enkelt Ting, som jeg ikke kan undlade at henlede den ærede Ministers Opmærksomhed paa. Jeg tillod mig saaledes ifjor at fremhæve, at der var